

SC TEICANFOREST SRL

MEMORIU DE PREZENTARE

PENTRU

AMENAJAMENTUL

**FONDULUI FORESTIER PROPRIETATE PRIVATĂ
APARTINÂND EPARHIEI REFORMATE DIN ARDEAL ,
JUDEȚUL ALBA**

U.P. I EPARHIA REFORMATA DIN ARDEAL

Conform Ord. MMP 19/2010

Întocmit: ing. Țeican Cosmin Gabriel

Memoriu de prezentare
-UP I EPARHIA REFORMATĂ DIN ARDEAL -

CUPRINS

I. Descrierea succintă a planului și amplasarea acestuia în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar.....	4
II. Amplasarea planului în raport cu ariile naturale protejate de interes comunitar.....	19
III. Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona planului.....	21
IV. Justificarea dacă planul propus nu are legătură directă sau nu este necesar pentru managementul conservării ariei naturale protejate de interes comunitar.....	27
V. Estimarea impactului potențial al planului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar.....	30
V.1 Natura impactului datorat folosințelor terenurilor.....	30
V.2 Impactul datorat încadrării funcționale a arboretelor.....	32
V.3 Impactul datorat aplicării lucrărilor silvice prevăzute de amenajament.....	33
V.3.1 Impactul direct, asupra habitatelor forestiere de interes comunitar.....	33
V.3.2 Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar din ROSPA0087-Munții Trascaului.....	36
V.4 Concluziile estimării impactului amenajamentului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar.....	36
VI. Măsurile pentru menținerea statutului de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes comunitar.....	37
VII. Aspecte privind soluțiile / măsurile necesare pentru refacerea fondului forestier în cazul arboretelor calamitate.....	38
Anexe.....	40

I. Descrierea succintă a planului și amplasarea acestuia în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar

1. Descrierea succintă a planului

Pentru a nu îngreuna parcurgerea acestui document, în cadrul acestui memoriu de prezentare, descrierea elementelor amenajamentului silvic se va face preluând în special elementele de interes pentru estimarea impactului potențial pe care planul îl poate avea asupra obiectivelor de conservare pentru care s-a constituit siturile Natura2000 **ROSPA0087-Muntii Trascau**.

În cadrul Amenajamentului nu sunt prevăzute lucrări de gospodărire a apelor.

De interes din punct de vedere al relației cu siturile Natura 2000 este modul de constituire a unității de producție, folosința terenurilor din fond forestier, funcțiile atribuite arboretelor și încadrarea pe subunități de gospodărire, bazele de amenajare și lucrările propuse.

Astfel, la nivelul proprietății forestiere amenajate avem următoarea situație:

1.1 Suprafața fondului forestier

Suprafața de fond forestier pentru care s-au stabilit soluțiile tehnice, evidențiate mai jos, este proprietate privată a Eparhiei Reformate din Ardeal, județul Alba, U.P. I Eparhia Reformata din Ardeal.

Suprafața determinată la actuala amenajare este de 172.71 ha.

Din punct de vedere geografic, U.P. I Eparhia Reformata din Ardeal este situată în Munții Tascăului din Carpații Apuseni, în raza localității Mirăslău, pe Dealurile Aiudului, în bazinul mijlociu al văii Mureșului.

UP	Suprafata-ha		Diferente		Justificari
	Actuala	Precedenta	+	-	
UP I Eparhia Reformata din Ardeal	172.71	214.8	-	42.09	Diferenta de suprafata apartine altor Parohii ce nu intra in actualul amenajament
TOTAL	172.71	214.8	-	-	

2. Arii protejate

- În limitele fondului forestier există aria naturală protejată Natura2000 **ROSPA0087-Muntii Trascaului** ce se suprapune peste **15.10** ha din total suprafața.

3. Concluzii privind gospodărirea padurilor pe baza prevederilor amenajamentului

3.1 Structura arboretelor sub raportul compoziției

Anul amenajării	Suprafața -ha-	Specii (%)										Total	
		GO	CA	ST	SC	DT	PAM	PLT	Ci	-	-		
2011	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2021	172.71	62	16	10	8	2	1	1					100

3.2 Structura arboretelor sub raportul claselor de producție

Anul amenajării	Clase de producție (%)					Total
	I	II	III	IV	V	
2011	-	-	-	-	-	-
2021	-	40	46	11	3	100

3.3 Structura arboretelor sub raportul densității arboretelor

Anul amenajării	Suprafața U.P. -ha-	Categoriile de consistență (%)			Total
		0,1-0,3	0,4-0,6	0,7 și peste	
2011	-	-	-	-	-
2021	172.71	-	-	100	100

4. Structura fondului forestier

Structura fondului forestier din cadrul U.P I Eparhia Reformata din Ardeal se prezintă astfel:

Specificări	Fond forest.	UM	Specii											Total
			GO	CA	ST	SC	DT	PAM	PLT	Ci	-	-	-	
Compoziția	A11-13	%	63	17	10	6	2	1	1	-	-	-	-	100
	A21-22		-	-	100	-	-	-	-	-	-	-	-	100
	U.P.		62	16	10	8	2	1	1	-	-	-	-	100
Cls. de prod.	A11-13	-	2.5	3.4	2.2	4.0	3.0	3.0	3.0	3.0	-	-	-	2.7
	A21-22		-	-	-	5.0	-	-	-	-	-	-	-	5.0
	U.P.		2.5	3.4	2.2	4.3	3.0	3.0	3.0	3.0	-	-	-	2.8
Consistența	A11-13	-	0.88	0.88	0.87	0.75	0.90	0.90	0.90	0.89	-	-	-	0.87
	A21-22		-	-	-	0.80	-	-	-	-	-	-	-	0.80
	U.P.		0.88	0.88	0.87	0.76	0.90	0.90	0.90	0.89				0.87
Creștere curentă	A11-13	m³/an/ha	5.2	5.1	5.3	3.9	6.3	3.7	2.3	5.3	-	-	-	5.1
	A21-22		-	-	-	2.8	-	-	-	-	-	-	-	2.8
	U.P.		5.2	5.1	5.3	3.6	6.3	3.7	2.3	5.3	-	-	-	5.1
Volum unitar	A11-13	m³/ha	294	230	325	94	191	70	260	89	-	-	-	270
	A21-22		-	-	-	71	-	-	-	-	-	-	-	71
	U.P.		294	230	325	88	191	70	260	89				265
Vârsta medie	A11-13	ani	71	73	76	41	64	25	70	25	-	-	-	69
	A21-22		-	-	-	35	-	-	-	-	-	-	-	35
	U.P.		71	73	76	39	64	25	70	25	-	-	-	68
Clase de vârstă	A11-13	%	I-1; II-2; III-18; IV-70; V-8; VI-1; VII-;										100	
	A21-22		I-0; II-100; III-; IV-; V-; VI-; VII-;										100	
	U.P.		I-1; II-2; III-18; IV-70; V-8; VI-1; VII-;										100	

- A11-A13: Păduri, plantatii cu reușită definitivă, regenerări pe cale artificială sau naturală cu reușită parțială pentru care se reglementează recoltarea de produse principale;
- A21-A22: Păduri, plantatii cu reusita definitiva, regenerari pe cale artificiala sau naturală cu reusita parțială pentru care nu se reglementează recoltarea de produse principale;

5. Zonarea funcționala

Potrivit prevederilor din normele tehnice existente si corespunzător obiectivelor economice, sociale si ecologice fixate s-a realizat zonarea funcțională astfel :

Amenajament	Grupa I funcționala (Tip funcțional / categ.funcionale) -ha-							Total	Grupa a-II a funcționala (Tip funcțional / categ.funcionale) -ha-		Total	Alte terenuri	Total U.P.
	II		III		IV		Total	Gr.I	VI		Gr.II		
	2A	Total	4 B	Total	2L	5R			-	1 B			
2011	3.6	3.6	0.3	0.3	10.3	-	10.3	14.2	199.4	-	199.4	1.2	214.8
2021	3.59	3.59	0.36	0.36	9.65	15.10	24.75	28.70	-	142.23	142.23	1.78	172.71

6.Subunități de gospodărire

Amenajament	Subunitati de gospodarire -ha-				Total -ha-
	SUP A	SUP M	SUP E	Fara SUP	
<i>Precedent</i>	-	-	--	-	-
<i>Actual</i>	167.34	3.59	-	1.78	172.71

7. Bazele de amenajare

Bazele de amenajare adoptate sunt următoarele:

7.1. Regim (S.U.P. in productie):

Amenajament	Suprafața tratată în regim : -ha-	
	Codru	
	Regulat	Cvasigradinarit
<i>Precedent</i>	-	-
<i>Actual</i>	167.34	

7.2. Compozitia tel

Amenajament	UP - %-								Total
	GO	CA	ST	SC	DT	PAM	PLT	Ci	
<i>Precedent</i>	-	-	--	-	-	-	-	-	-
<i>Actual</i>	62	16	10	8	2	1	1	-	100

7.3. Tratament :

Amenajament	Suprafața de parcurs cu tratamente:-ha/mc-		
	T.rase	Progresive	T.in crang
<i>Precedent</i>	-	-	-
<i>Actual</i>	-	1.90 ha / 141 m.c	4.64 ha/573 m.c.

7.4. Varsta exploatabilitatii

Amenajament	Subunitati de gospodarie – ani-				
	SUP A	SUP M	-	-	-
<i>Precedent</i>	110	-	-	-	-
<i>Actual</i>	110	-	-	-	-

7.5. Ciclu :

Amenajament	Subunități de gospodărire –ani-			
	SUP A	SUP E	SUP J	SUP M
<i>Precedent</i>	110	-	-	-
<i>Actual</i>	110	-	-	-

8. Reglementarea procesului de producție

8.1. Reglementarea procesului de producție lemnoasă pentru subunitati de tip "A", se va prezenta astfel:

Anul amenajarii	Posibilitatea (mc)			Propusa
	Calculata dupa:			
	Clasele de varsta			
	Ci	Deductiv	Inductiv	
<i>Actual</i>	69	114	105	71
<i>Anterior</i>	66	169	76	66

8.2. Urgente de regenerare

SUP	Urgența	u.a.	Arborete încadrate în Planul decenal de recoltare a produselor principale							
			Suprafața -ha-	Volum total -mc-	Volum de extras -mc-	% de extras	Volum de extras			
							T.progres		T.crang	
							mc	%	mc	%
A	33	59 A	1.90	471	141	30	141	30	-	-
	24	90 B	4.64	573	573	100	-	-	573	100
Total			6.54	1044	714	68	41	30	573	100

8.3. Posibilitatea de produse secundare

Specificari	Suprafata efectiva de parcurs – ha-		Posibilitatea – mc-	
	Totala	Anuala	Totala	Anuala
Degajari	-	-	-	-
Curatiri	-	-	-	-
Rarituri	108.53	10.85	2062	206
Total produse secundare	108.53	10.85	2062	206
Taieri de igiena	28.73	28.73	256	26

9. Suprafata afectata de fiecare factor destabilizatori (pe grade de vatamare) si masurile de gospodarire propuse

Natura Grad LP1		U N I T A T I		A M E N A J I S T I C E	
(U1 - 4)	U1	46	59 E 61 B 62 C		
		Total LP1	46 T.IGIENA	3 UA	18.36 HA
		48	91 D 92 C 94 B		
		Total LP1	48 RARITURI	3 UA	28.21 HA
	P1	59 A			
		Total LP1	P1 T.PROGRESIVE(insamintare)	1 UA	1.90 HA
	Total	grad de manifestare	U1	7 UA	48.47 HA
	Total	(U1 - 4) Uscare		7 UA	48.47 HA
(A1 - 4)	A2	48	90 C		
		Total LP1	48 RARITURI	1 UA	1.91 HA
	CJ	90 B			
		Total LP1	CJ CRING-TAIERE DE JOS	1 UA	7.74 HA
	TC	85			
		Total LP1	TC TAIERI DE CONSERVARE	1 UA	3.59 HA
	Total	grad de manifestare	A2	3 UA	13.24 HA
	Total	(A1 - 4) Alunecari		3 UA	13.24 HA
(T1 - 2)	T2	46	62 C		
		Total LP1	46 T.IGIENA	1 UA	7.81 HA
		48	91 B		
		Total LP1	48 RARITURI	1 UA	3.22 HA
	Total	grad de manifestare	T2	2 UA	11.03 HA
	Total	(T1 - 2) Tulpini nesanatoase 10-20%		2 UA	11.03 HA
(T3 - 5)	T3	46	59 E 60 C 61 B 62 D 62 E		
		Total LP1	46 T.IGIENA	5 UA	20.56 HA
		48	59 D 60 A 60 B 61 A 62 G 75 B 91 D 92 C 92 D 94 B 95 B 194 A		
		Total LP1	48 RARITURI	12 UA	115.14 HA
	CJ	90 B			
		Total LP1	CJ CRING-TAIERE DE JOS	1 UA	7.74 HA
	P1	59 A			
		Total LP1	P1 T.PROGRESIVE(insamintare)	1 UA	1.90 HA
	TC	85			
		Total LP1	TC TAIERI DE CONSERVARE	1 UA	3.59 HA
	Total	grad de manifestare	T3	20 UA	148.93 HA
	T4	48	91 A		
		Total LP1	48 RARITURI	1 UA	8.70 HA

Natura Grad LP1		U N I T A T I A M E N A J I S T I C E	
Total grad de manifestare T4		1 UA	8.70 HA
Total (T3 - 5)	Tulpini nesanoatoase 30-50%	21 UA	157.63 HA
Total UP		24 UA	170.57 HA

10. Situatia lucrarilor de impadurire

Nr.	u.a.	Tipul de statiune si tipul de pădure	Compozitia -tel Formula de împăd. Comp. sem. utiliz.	Indice acoperire	Suprafața efectivă (împăd., ajutorarea regen., îngrijiri) ha	Suprafața efectivă de împădurit			
	Suprafața ha					Specii			
						PAM	FA	GO	DT
1	2	3	4	5	6	ha	ha	ha	ha
<p>A. Lucrari necesare pentru asigurarea regenerarii naturale</p> <p>A.1.7. Provocarea drajonarii la arboretele de salcam (u.a. 90 B)- 2.0 ha</p> <p>TOTAL A.1.7. – 2.0 ha</p> <p>Total A - 2.0 ha.</p>									

11. Instalatii de transport

Acesibilitatea fondului forestier este :

- total fond forestier in proportie de 100%
- total fond forestier productiv in proportie de 100%.

12. Protecția fondului forestier

În vederea creșterii eficacității funcționale a pădurii vor fi luate măsuri pentru asigurarea stabilității ecologice a fondului forestier, iar în cazul constatării unor deteriorări importante se vor prevedea acțiuni de reconstrucție ecologică.

Ținând cont de vulnerabilitatea arboretelor, la acțiunea vântului și zăpezii sau a altor factori dăunători, se vor avea în vedere:

- Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă;
- Protecția împotriva incendiilor;
- Protecția împotriva poluării industriale;
- Protecția împotriva bolilor și dăunătorilor;
- Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscăre anormală;
- Paza pădurii

Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă se realizează printr-un ansamblu de măsuri ce vizează atât mărirea rezistenței individuale a arboretelor cât și asigurarea unei stabilități cât mai mari a întregului fond forestier.

Doborâturile de vânt nu au fost semnalate.

Prin amenajamentul elaborat s-au luat o serie de măsuri începând de la crearea arboretelor de amestec și continuând cu lucrările de îngrijire și aplicarea tratamentelor. Acestea se referă la realizarea de structuri orizontale corespunzătoare prin care să se realizeze și să se mențină o desime în plafonul superior, continuu, să se promoveze specii de amestec și să se asigure o repartiție spațială optimală pentru specii încă de la împădurire care să permită o bună înrădăcinare a fiecărei specii. Nu trebuie neglijată nici structura verticală prin care să se obțină dezvoltarea de coroane echilibrate și bine dispuse pe tulpină, de scurgere a curenților de aer cât mai neregulate.

Măsurile legate de crearea arboretelor constau în: alegerea speciilor, a amestecului și stabilirea desimii culturilor. S-au recomandat compoziții-țel corespunzătoare tipului natural-fundamental, introducându-se specii de amestec.

Legat de desimea culturilor, cercetările au arătat că exemplarele cu o coroană mai dezvoltată sunt mai rezistente, deci scheme mai largi ar fi mai convenabile.

De asemenea s-a constatat că exemplarele rezultate din regenerare naturală sunt mult mai rezistente comparativ cu cele introduse pe cale artificială.

Reglarea densității arboretelor și proporționarea amestecurilor se va dirija prin lucrări de îngrijire, de mare importanță fiind cele ce se execută până la 40 ani. Începerea lucrărilor de îngrijire trebuie să se facă acolo unde s-a realizat starea de masiv, chiar dacă nu este realizată pe întreaga suprafață a arboretului.

Intensitatea curățirilor și răriturilor va fi, în general, puternică la primele intervenții și mai redusă la o nouă revenire în cadrul arboretului. În arboretele neparcuse la timp cu lucrări de îngrijire, răriturile vor avea intensități mai mici, urmărindu-se în primul rând igienizarea pădurii. Prin aceste lucrări se realizează o rărire a exemplarelor ceea ce permite o dezvoltare mai puternică atât a sistemului radicular cât și a tulpinilor, ramurilor, a coeficientului de formă, ducând în final la o mărire a rezistenței lor, atât la vânt cât și la zăpadă.

Se mai menționează faptul că realizarea unei margini de masiv nepenetrabile la vânt, diminuează efectul dăunător al vântului. Realizarea acesteia presupune crearea unor arborete cu o coroană dezvoltată până la sol pe o lățime de 15 – 30 m. Întărirea marginii masivului se va face în acele puncte unde vântul are mai mare forță de penetrație. Aceste puncte se vor alege în urma unor observații mai îndelungate în teren.

În ceea ce privește tratamentele, sunt de preferat cele bazate pe regenerarea naturală. S-a indicat o gamă variată de tratamente, în mare majoritate bazate pe regenerarea naturală, în perioade mai lungi de regenerare și intensități relativ mici de intervenție, în scopul realizării unei structuri verticale diversificate.

Mărirea rezistenței arboretelor la rupturi și doborâturi este o problemă de durată care urmează a fi rezolvată în timp pe măsura aplicării complexului de măsuri și dezvoltării arboretelor actuale și viitoare. Toate aceste măsuri nu pot decât să diminueze pagubele, deoarece acestea nu pot fi înlăturate în totalitate întrucât, în condițiile naturale existente, rupturile și doborâturile vor produce pagube în continuare.

Protecția împotriva incendiilor

Până în prezent pădurile analizate nu au căzut pradă unor incendii devastatoare, dar asta nu înseamnă că nu se pot produce incendii de proporții deoarece aici este o zonă turistică frecventată de turiști în

perioada estivală. Preocuparea personalului silvic trebuie să rămână în continuare crescută pentru prevenirea producerii acestora, precum și organizarea intervenției cu eficiență pentru stingerea lor în cazul când totuși apar.

Preventiv, existând posibilitatea producerii incendiilor, trebuie să se ia o serie de măsuri de prevenire:

- întocmirea cu regularitate a planurilor de prevenire și stingere a incendiilor;
- instruirea muncitorilor forestieri, a ciobanilor și îngrijitorilor de animale în vederea prevenirii și stingerii incendiilor;
- amenajarea și întreținerea traseelor montane pentru turiști în vederea unei bune supravegheri a locurilor de campare pentru a se elimina pericolul incendiilor;
- amplasarea de plăcuțe avertizoare asupra pericolului producerii de incendii;
- construirea de observatoare înalte în puncte dominante și organizarea supravegherii în perioadele secetoase, zilele de sărbătoare și în zilele de pădure;
- procurarea și verificarea periodică a materialelor pentru stingerea incendiilor;
- reglementarea trecerilor prin pădure;
- amenajarea locurilor speciale pentru popas și fumat;
- organizarea și instruirea formațiilor pentru stingerea incendiilor;
- organizarea unei bune propagande vizuale;
- nu se va permite instalarea stânilor pe liziera pădurii;
- organizarea tuturor lucrărilor ce se execută în pădure ținând seama de normele pentru paza și stingerea incendiilor;
- depozitarea furajelor și a carburanților în locuri special amenajate și dotarea acestora cu mijloace de stingere a incendiilor;
- revizuirea amănunțită a cablurilor și instalațiilor electrice (grupuri electrogene, ferăstraie electrice, motopompe);
- alăturarea punctelor de lucru și a cantoanelor silvice cu pichete de prevenire și stingere a incendiilor echipate corespunzător;
- dotarea tractoarelor care lucrează în pădure cu dispozitive parascânteii, etc.
- amenajarea și întreținerea potecilor și drumurilor care înlesnesc accesul în locurile în care apar incendii sau alte calamități.

Protecția împotriva poluării industriale

Nu s-au făcut observații asupra poluării și nu se poate vorbi de o poluare specială. Arboretele au o vegetație normală. Nu apar vătămări evidente la arboretele existente.

Protecția împotriva bolilor și a altor dăunători

Până în prezent nu au fost atacuri intense, dăunătorii fiind ținuți sub o atentă supraveghere.

În ultimii ani nu s-au produs atacuri în masă care să necesite tratamente speciale dar preventiv se instalează curse feromonale și arbori cursă.

Pentru asigurarea unei stări fitosanitare bune se recomandă următoarele măsuri preventive:

- extragerea permanentă a exemplarelor uscate, precum și a celor la care uscarea a început;
- extragerea imediată a exemplarelor doborâte de vânt sau de zăpadă;
- cojirea cioatelor la molid, în arboretele exploatare;
- evacuarea rapidă a materialului extras;
- evitarea rănirii trunchiurilor sănătoase în timpul exploatării materialului lemnos;
- conservarea arboretelor de tip natural, pluriene, etajate și amestecate și aplicarea de tratamente pentru realizarea acestui fel de arborete;
- promovarea speciilor forestiere rezistente;
- menținerea unei densități normale;
- asigurarea unei producții corespunzătoare a regenerărilor naturale;
- protejarea populațiilor folositoare;
- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire a arboretelor.
- să se efectueze observații și semnalizări permanente asupra apariției dăunătorilor, precum și a stadiului lor de dezvoltare;
- să se aplice măsuri de combatere biologică;
- arboretele eventual afectate de boli sau dăunători ce nu pot fi aduse la o stare fitosanitară normală, să fie lichidate.

Măsurile care se impun pentru prevenirea daunelor provocate de vânat sunt următoarele:

- urmărirea atentă a efectivelor de vânat și menținerea acestora la un nivel optim;
- analiza anuală, pe baza datelor din teren, a stării pădurilor sub raportul vătămărilor provocate de cerbi prin cojiri și roaderi la arbori în picioare așa cum se procedează și la alți dăunători forestieri.

13. Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscare anormală

Pentru gospodărirea arboretelor în care s-ar manifesta acest fenomen se va ține seama și de următoarele aspecte:

- identificarea arborilor cu proces de uscare se va face anual, în perioada de vegetație, iar marcarea lor se va face după intrarea completă în vegetație;
- se vor marca arborii complet uscați și cei cu coroana uscată în proporție de cel puțin 25%;
- lemnul doborât se va colecta și transporta din pădure în termen de 20 zile în sezonul de vegetație și 30 zile în afara sezonului.
- arbori deperisați;
- arbori rupți și doborâți;
- arborii uscați sau cu vegetație lăncedă;
- arborii atacați de insecte;
- resturi de la exploatare rămase nevalorificate.

Procedura de urmat in cazul unor calamitati naturale viitoare

In cazul in care, pe parcursul perioadei de valabilitate a amenajamentului, se vor produce calamitati din cauza unor factori biotici sau abiotici neprevazuti (gen doboraturide vant,etc) se va proceda conform Ordinului M.A.P. nr. 766 / 2018 (pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora si a Metodologiei privind aprobarea depasirii posibilitatii / posibilitatii anuale in vederea recoltarii produselor accidentale I), modificat si completat prin Ordinul

M.M.A.P. nr. 933 / 2020 si Ordinul M.M.A.P. nr. 1945 / 2021 fara a fi necesara reluarea procedurii de evaluare de mediu.

Amenajamentul cuprinde, tinand cont de vulnerabilitatea arboretelor, la actiunea vantului si zapezii sau a altor factori daunatori, masuri privind:

protectia impotriva doboraturilor si rupturilor produse de vant si zapada;

- protectia impotriva incendiilor;
- protectia impotriva poluarii industriale;
- protectia impotriva bolilor si daunatorilor;
- masuri de gospodarire a arboretelor cu uscare anormala;

In situatia aparitiei unor calamitati naturale, se propun urmatoarele masuri:

- semnalarea de catre personalul silvic de teren prin rapoarte a aparitiei doboraturilor/rupturilor de vant sau de zapada si a celorlalti factori destabilizatori;

- materializarea pe harta UP-urilor a suprafetelor afectate de doboraturi/rupturi in masa sau dispersate, atacuri de ipidae, pentru estimarea aproximativa a fenomenului;

- masurarea suprafetelor afectate de doboraturi sau rupturi de vant in masa, atacuri de ipidae pe suprafete mari;

Ocolul silvic va elabora o documentatie, elaborata in baza unei analize in teren realizata impreuna cu specialistii legal abilitati, pe care o va trimite mai intai spre avizare Garzii Forestiere Cluj si autoritatii de mediu locale, ulterior spre aprobare autoritatii publice centrale care raspunde de silvicultura;

- punerea in valoare a masei lemnoase din suprafetele calamitate, valorificarea urgenta a masei lemnoase prin licitatii pe picior, licitatii de prestari servicii, vanzare catre populatie;

- curatarea de resturi de exploatare a suprafetelor in care s-au produs doboraturi si rupturi de vant in masa, atacuri mari de ipidae;

- impadurirea suprafetelor afectate de doboraturi si rupturi in masa in termen in cel mult doua sezoane de vegetatie de la evacuarea masei lemnoase;

- masuri de protectie pe lizierele deschise, perimetrare doboraturilor de vant si rupturi in masa, constand in amplasarea de curse de tip Cluj, arbori cursa clasici pentru preintampinarea atacurilor de ipidae si combaterea acestora;

- pentru volumul recoltat din calamitati se vor face precomptarile necesare in sensul opririi de la taiere a unui volum echivalent de produse principale din planul decenal.

In situatia in care volumul produselor principale recoltate si / sau cele autorizate si / sau contractate in anul respectiv, cumulat cu volumul produselor accidentale I, va fi mai mare decat posibilitatea anuala stabilita pentru S.U.P. A, volumul produselor accidentale I cu care se va depasi posibilitatea anuala se va precompta in anul / anii urmatiori de aplicarea amenajamentului silvic, in functie de volumul cu care se depaseste posibilitatea, prin retinerea de la exploatare a unui volum echivalent provenit din arborete cuprinse in planurile decenale de recoltare a produselor principale.

Precomptarea la nivel de arboret se va realiza, de regula, in ordinea descrescatoare a urgentelor de regenerare, evitandu-se pe cat posibil arboretele incadrate in urgenta 1 de regenerare;

Masa lemnoasa afectata de factori destabilizatori, biotici si / sau abiotici, care se va recolta din arboretele incadrate in subunitatile de gospodarire de tip M, pentru care nuse reglementeaza procesul de productie lemnoasa, nu se va precompta.

14. Paza pădurii

Paza fondului forestier se face de către pădurarii titulari de cantoane sub îndrumarea directă a șefului de district.

Pădurarii au obligația să asigure paza pădurii printr-o supraveghere permanentă acordându-se o atenție deosebită punctelor care favorizează tăierile ilegale de arbori, pășunatul neautorizat, braconajul, etc.

În acest scop pădurarii trebuie să parcurgă terenul pe itinerarii bine stabilite și să facă paza prin posturi fixe.

Este indicat ca, în punctele mai înalte din suprafața cantonului să se construiască observatoare, de unde se pot depista cu mai multă ușurință eventualele incendii, acestea putând fi folosite și ca observatoare de vânătoare.

Pentru buna desfășurare a activității de pază, periodic să se execute controale de fond, de către conducerea ocolului silvic.

15. Tehnologiile de exploatare

La recoltarea și colectarea masei lemnoase din parchete trebuie să se aplice tehnologiile de exploatare prin care să se evite degradarea solului și care asigură o stare de sănătate

bună a arboretelor, regenerarea acestora în condiții bune, precum și afectarea cât mai redusă a vânatului.

În acest sens, ocolul silvic are sarcina de a materializa pe teren limitele parchetelor, a punctelor de regenerare, a căilor de acces pentru scos și apropiat și a zonelor de protecție a arborilor.

În vederea prevenirii proceselor de degradare a solului și asigurării instalării și dezvoltării semințurilor utile, se impun luarea unor măsuri corespunzătoare în ceea ce privește menținerea integrității ecosistemului forestier. În acest sens, în toate cazurile, vor fi respectate întocmai termenele și restricțiile silviculturale privind recoltarea materialului lemnos, așa cum sunt ele înscrise în "Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare, colectare și transportul lemnului". Tehnologia de exploatare adecvată este cea în trunchiuri și catarge, tehnologie care prevede secționarea materialului la cioată și elimină pericolul deprecierii semințurilor precum și deteriorarea stratului superficial al solului în timpul deplasării lemnului.

Pentru realizarea în condiții bune a acestei tehnologii este necesară respectarea următoarelor reguli:

- exploatarea să se facă iarna pe un strat de zăpadă suficient de gros, care să asigure protecția semințului,
- durata de recoltare și scoatere a masei lemnoase din parchetele exploatare să nu fie mai mare de două luni și jumătate,
- tăierea arborilor se va face cât mai de jos, astfel încât înălțimea cioatelor să nu depășească 1/3 din diametru, iar la arborii mai groși să nu depășească 10 cm în amonte.
- doborârea arborilor se va face în afara ochiurilor sau a punctelor de regenerare, iar colectarea lemnului se va face pe trasee prestabilite, care vor fi nivelate.

Pe toate suprafețele, după terminarea exploatării, se vor executa lucrări de îngrijire a semințurilor naturale pentru dezvoltarea lui normală și asigurarea de exemplare sănătoase (extragerea semințului de rășinoase rănit și receperea celui de foioase vătămat prin exploatare și pășunat).

În perioada procesului de exploatare, se vor efectua controale de către personalul silvic pentru a se asigura respectarea regulilor silvice la exploatarea pădurilor.

Reprimirea parchetelor se va face la termen și în condițiile prevăzute prin autorizația de exploatare, numai după evacuarea completă a materialului lemnos și curățarea corespunzătoare a acestora.

16. Conservarea biodiversității

Ocrotirea și conservarea biodiversității este un domeniu complex ce trebuie urmărit, luând în considerare cele patru forme ale acesteia: genetică, a speciilor, ecosistemică, landșaftică.

O caracteristică esențială a Unității de Producție o constituie faptul că suprafață **15.10 ha** este încadrată în grupa I funcțională, încadrată în situl **Natura 2000 ROSPA0087-Muntii Trascăului**.

Ținând seama de încadrarea arboretelor analizate în categorii funcționale, la întocmirea planurilor de amenajament se vor avea în vedere soluții și recomandări vizând conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor prin:

- stabilirea corespunzătoare a compozițiilor de regenerare și a compozițiilor țel, acordând atenție deosebită speciilor locale în raport cu condițiile staționale și de vegetație specifice;
- diversificarea structurii orizontale și verticale a arboretelor, pe calea promovării regenerării naturale, a aplicării tratamentelor cu perioade lungi de regenerare și modalităților de îngrijire și de conducere a arboretelor;
- menținerea în arborete a unor exemplare (1-3 la ha) din specii rar întâlnite în cadrul ecosistemelor respective, a unor preexistenți de dimensiuni ieșite din comun sau a unor arbori cu particularități evidente sub raportul diversității biologice (cu scorburi, cu forme deosebite etc.);
- identificarea și menținerea unor porțiuni cu asemenea particularități, inclusiv prin constituirea în acest fel, a unor subparcele distincte;
- menținerea lemnului mort izolat, produs de perturbările naturale (doborâturi, rupturi ș.a.), preferând arborii de mari dimensiuni ($d \geq 40$ cm) aceștia devenind un mediu de viață pentru întregi populații de mușchi, ciuperci, insecte etc.;

În cazul pădurilor caracterizate printr-o deosebită fragilitate ecologică și îndeplinind funcții multiple (antierozionale, hidrologice, climatice ș.a.), prin lucrări adecvate se va urmări crearea de arborete cu structuri naturale specifice condițiilor staționale din zona respectivă, conservarea biodiversității genetice și folosirea de material de împădurire de proveniență strict locală.

În cazul păduri cu funcții speciale de protecție, măsurile de gospodărire propuse vizează menținere sau realizarea unor structuri polivalente, pe cât posibil apropiate de cele specifice ecosistemelor naturale, dar cu particularitățile impuse de necesitatea exercitării funcțiilor prioritare atribuite arboretelor.

La adoptarea măsurilor respective se va urmări ca ele să contribuie la menținerea și ameliorarea condițiilor de mediu, prin: evitarea unor recolte care depășesc limitele impuse de necesitățile normalizării fondului de producție, precum și a unor tehnologii de regenerare/exploatare care pot afecta calitatea solului și a apei; interzicerea

utilizării unor substanțe chimice nocive în acțiunile de fertilizare, de combatere a dăunătorilor pădurii ori a buruienilor din culturi etc.

În afara măsurilor menționate, pentru a se crea condițiile necesare trecerii la un sistem de gospodărire intensiv, se impun desigur și acțiuni susținute privind dezvoltarea și modernizarea rețelei de drumuri forestiere, în raport cu natura și specificul activităților preconizate.

În pădurile analizate întâlnim frecvent arbori multisecolari, giganți ai lumii vegetale, care, chiar și după moartea lor, în decursul fazelor de putrezire și descompunere se mențin multe decenii în ecosistem. Este necesar ca în lucrările de descriere parcelară să se realizeze evidențierea lemnului mort, arborilor bătrâni în vederea menținerii și conservării lor. Aceștia, alături de arborii bătrâni și foarte bătrâni ca și cei cu scorburi și cavități au un rol benefic în conservarea și ameliorarea biodiversității forestiere știindu-se că 2/3 din specii depind de lemnul mort, și că biodiversitatea forestieră se compune în proporție de doar 20 % din plante, mamifere și păsări iar diferența de 80% revine insectelor.

Totodată este necesar combaterea miturilor false conform cărora pădurile „curate” sunt neaparat sănătoase; că pădurile și arborii prea bătrâni sunt o problemă; că arborii morți sunt focare de boli; că lemnul mort și arborii bătrâni reprezintă risc de incendii și accidente.

Potrivit dezbaterilor care au avut loc la conferințele de avizare a soluțiilor tehnice, la întocmirea amenajmentului s-au adoptat măsuri care să creeze premise ca în etapele următoare aspectele respective să poată fi luate în considerare. Dintre măsurile respective sunt de menționat:

- pentru subunitatea de tip A – codru regulat, în planul decenal s-au inclus cu precădere arborete în care procesul de regenerare este în curs;
- în vederea regenerării arboretelor s-a adoptat tratamentul tăierilor progresive cu perioadă lungă de regenerare, urmărindu-se ca la înlăturarea completă a vechiului arboret, semințișurile instalate să fie apte pentru a prelua funcțiile de protecție corespunzătoare;
- menținerea și dezvoltarea biodiversității ecosistemelor forestiere, potrivit

recomandărilor de mai jos

În afara măsurilor menționate, pentru a se crea condițiile necesare trecerii la un sistem de gospodărire intensiv, se impun desigur și acțiuni susținute privind dezvoltarea și modernizarea rețelei de drumuri forestiere, în raport cu natura și specificul activităților preconizate.

17. Recomandări privind menținerea și dezvoltarea biodiversității biologice

Conservarea și ameliorarea biodiversității constituie o componentă esențială a gestionării durabile a pădurilor.

La nivelul ecosistemic se va urmări păstrarea în cadrul masivului forestier – cel puțin ca reprezentare – a tuturor ecosistemelor specifice zonei, chiar dacă unele dintre ele nu prezintă interes sub raport economic. Pentru ecosistemele mai puțin reprezentate se vor putea identifica și unele zone de îmbătrânire, care să fie cruțate/promovate prin toate intervențiile din cadrul arboretelor respective. Suprafața însumată a zonelor respective poate fi de 0.5 – 2% din întinderea arboretelor în cauză.

Diversitatea specifică trebuie privită sub raportul tuturor componentelor biocenozelor corespunzătoare ecosistemelor naturale. Sub raportul compoziției arboretelor, trebuie avută în vedere întreaga gamă a speciilor forestiere, bineînțeles ținând seama de proporțiile corespunzătoare țărilor urmărite, acordând atenție speciilor arbustive și erbacee, ținând seama de importanța lor pentru ameliorarea condițiilor staționale, pentru asigurarea hranei necesare unor specii de animale specifice ecosistemelor în cauză, pentru crearea și menținerea unor liziere protectoare etc. În ghidul de interpretare „*Natura 2000 și pădurile - Provocări și oportunități*” al Directoratului General pentru Mediu din Comisia europeană se precizează că pentru păstrarea biodiversității administratorii pădurilor și amenajștii pot urmări recomandările de mai jos, ținând totuși cont de condițiile locale:

- conservarea arborilor izolați, maturi, uscați sau în descompunere care constituie un habitat potrivit pentru ciocnitori, păsări de pradă, insecte și numeroase plante inferioare (fungi, ferigi, briofite, etc);
- conservarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici;
- conservarea arborilor mari și a zonei imediat înconjurătoare dacă se dovedește că sunt ocupați cu regularitate de răpitoare în timpul cuibăritului;
- menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor și a altor corpuri mici de apă, mlaștini, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al peștilor, amfibienilor, insectelor etc. prin evitarea fluctuațiilor excesive ale nivelului apei, degradării digurilor naturale și poluării apei;
- zonarea adecvată, atât pentru operațiunile forestiere cât și pentru activitățile de turism/recreative, a marilor suprafețe forestiere, în funcție de diferitele niveluri de intervenție și crearea unor zone tampon în jurul ariilor protejate; după dezastre naturale (furtuni puternice, incendii pe suprafețe mari, atacuri de dăunători) deciziile manageriale să permită desfășurarea proceselor de succesiune naturală în zonele de interes, ca posibilități de lărgire a biodiversității;

- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure;

- păstrarea unor distanțe adecvate pentru a nu perturba speciile rare sau periclitate a căror prezență a fost confirmată;

- rotația ciclică a zonelor cu grade diferite de intervenție în timp și spațiu;

- în cazul în care este posibil este bine să rămână și mici suprafețe neplantate, așa încât să se păstreze mici petice de iarbă, suprafețe înierbate pe zone calcaroase cu specii rare sau periclitate de faună și floră, turbării, mlaștini, zone aluviale și zone cu alunecări de teren. Toate acestea pot îmbogăți enorm oferta generală a biodiversității unei zone datorită frecvenței crescute de tranziții („ecotonuri”) între diferitele tipuri de vegetație;

- din același motiv, decizia de a nu replanta anumite suprafețe în plantații noi cu funcții de producție poate genera o varietate suplimentară și recolonizare spontană dispersată cu specii pioniere, ceea ce va duce la o sporire în timp a biodiversității, dacă se asigură nișe corespunzătoare pentru o varietate mare de specii; mai mult, valoarea suplimentară a regenerării complete este de obicei scăzută, deoarece operațiunile de replantare sunt foarte costisitoare;

II. Amplasarea planului în raport cu ariile naturale protejate de interes comunitar

Fondul forestier supus amenajării prin planul analizat se suprapune parțial (**15.10 ha**) peste situl Natura 2000 **ROSPA0087-Muntii Trascaului**.

Datorită suprafeței neregulate, prezentăm în memoriu doar un inventar sumar de coordonate Stereo 1970 ale perimetrului fondului forestier analizat, proiectantul punând în schimb la dispoziția autorității de mediu fișierul electronic vectorial conținând aceste coordonate. De asemenea s-au întocmit piese desenate pentru evidențierea amplasării fondului forestier amenajat în raport cu limitele siturilor Natura 2000 cu care se suprapune, în sistem de coordonate Stereo 1970.

STEREO70-UP I Eparhia Reformata din Ardeal

L-34-60-C-d-1-I Sc. 1:5000

1. 547219.616 394316.413
2. 547178.476 396718.188
3. 544863.348 396678.992
4. 544904.495 394276.306

L-34-60-C-d-1-II Sc. 1:5000

1. 547178.476 396718.188
2. 547138.283 399119.971
3. 544823.146 399081.687
4. 544863.348 396678.992

L-34-60-C-d-1-IV Sc. 1:5000

1. 544863.348 396678.992
2. 544823.146 399081.687
3. 542508.02 399043.409
4. 542548.23 396639.803

L-34-60-C-d-2-II Sc. 1:5000

1. 547099.035 401521.763
2. 547060.733 403923.563
3. 544745.58 403887.101
4. 544783.89 401484.39

L-34-60-C-d-2-III Sc. 1:5000

1. 544823.146 399081.687
2. 544783.89 401484.39
3. 542468.756 401447.024
4. 542508.02 399043.409

L-34-60-C-d-2-IV Sc. 1:5000

1. 544783.89 401484.3
2. 544745.58 403887.101
3. 542430.438 403850.647
4. 542468.756 401447.024

L-34-60-C-d-3-II Sc. 1:5000

1. 542548.23 396639.803
2. 542508.02 399043.409
3. 540192.905 399005.139
4. 540233.124 396600.621

L-34-60-C-d-3-IV Sc. 1:5000

1. 540233.124 396600.621
2. 540192.905 399005.139
3. 537877.801 398966.875
4. 537918.028 396561.447

L-34-60-C-d-4-I Sc. 1:5000

1. 542508.02 399043.409
2. 542468.756 401447.024
3. 540153.633 401409.665
4. 540192.905 399005.139

L-34-60-C-d-4-III Sc. 1:5000

1. 540192.905 399005.139
2. 540153.633 401409.665
3. 537838.522 401372.312
4. 537877.801 398966.875

III. Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona planului

Pentru identificarea habitatelor prezente s-au utilizat datele culese din teren privind caracteristicile stațiunii (climă, relief, pedologie) și vegetației fiecărei unități amenajistice.

În Munții Trascaului s-a constatat extinderea până la altitudini destul de mari a elementelor xerofile și termofile, dar și coborârea unor elemente montane și chiar arcto-alpine până la altitudini destul de mici, toate acestea având ca rezultat formarea unor complexe de vegetație de mare interes fitogeografic. Situl se remarcă prin valoarea conservativă mare a habitatelor de pădure și pajitilor montane, dar și prin prezența unor specii de păsări ce se regăsesc în anexa I din Directiva Păsări. În interiorul acestui sit sunt localizate 10 de rezervații naturale de interes național, declarate prin Legea 5/2000. ;

Zona constă din păduri de foioase, respectiv pasunile și fânețele semi-naturale dintre păduri. Include multe chei și zone stâncoase cu pasarile caracteristice acestor zone. Astfel adăpostite cele mai însemnate efective cuibăritoare de acvila de munte, importanța fiind și prezența a câtorva perechi de soim călător și buha. Alte specii cu efective semnificative sunt cele caracteristice pădurilor de fag: 3 specii de ciocnitoare și muscarul gulerat. Este de asemenea important pentru alte specii rapitoare, respectiv păsări ale zonelor deschise cu tufisuri răzlete. Pajitile susțin un efectiv important de cristel de câmp (mai ales depresiunea Trascaului) și servesc ca zonă de hrană pentru rapitoare.

Scopul principal al ROSPA0087-Muntii Trascaului este acela de a conserva efectivele ale 24 de specii listate in Anexa 1 a Directivei Consiliului 79/409/CEE
Scopul principal al celor 30 de arii naturale protejate de interes national aflate pe suprafata ROSPA0087 Muntii Trascaului este acela de a proteja unele esentioane reprezentative pentru teritoriul national, cuprinzand elemente naturale cu valoare deosebita sub aspectul fizico-geografic, floristic, faunistic, hidrologic,geologic, paleontologic, speologic, oferind pozibilitatea vizitarii in scopuri stiintifice, educative, recreative si turistice.

**Specii care se regasesc pe suprafata sitului mentionate la articolul 4
din Directiva 2009/147/CE si enumerate in anexa II la Directiva
92/43/CCE**

Cristel de camp (*Crex crex*)

Cristelul de câmp, cunoscut și sub denumirea de cârstei de câmp, este o specie caracteristică zonelor joase cum sunt pășunile umede, dar și culturilor agricole (cereale, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi cuibărește până la 1400 m altitudine, în China până la 2700 m iar în Rusia până la 3000 m. Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 165 g pentru mascul și 145 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 42-53 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este maroniu cu ruginiu pe aripi. Se hrănește cu insecte și larvele acestora, viermi, semințe, plante și mugurii acestora

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială și poligamă, iar ritualul nupțial este scurt și include reverențe, aplecări, în timp ce își desface aripile și își înfoaie gâtul. În timpul acestui ritual masculul poate oferi hrană femelei. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până ce este depusă pontă și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și căptușit cu vegetație. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie. Iernează în Africa

Distrugerea și degradarea habitatelor reprezentate de pășunile umede, distrugerea pontelor și a cuiburilor în timpul cositului în cazul pășunilor și al recoltării în cazul culturilor sunt principalele pericole ce afectează specia. Măsura agro-mediu prin care fermierii sunt plătiți pentru respectarea unor condiții (data cosirii etc.) care asigură supraviețuirea speciei pe terenurile acestora sprijină conservarea speciei (propusă de SOR/BirdLife România).

Viespar (*Pernis apivorus*)

Viesparul, cunoscut și sub denumirea de șorecarul viespilor, este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni. Lungimea corpului este de 52-59 cm și greutatea medie de 750 g pentru mascul și 910 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 113-135 cm. Lungimea corpului este puțin mai mare decât a șorecarului comun (*Buteo buteo*) și poate fi ușor confundat cu acesta, mai ales de la distanță. Sexele pot fi diferențiate după penaj, ceea ce este o situație neobișnuită pentru păsările mari de pradă. Masculul are capul gri-albăstrui iar femela maro. În general, femela este mai închisă la culoare decât masculul. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, păsări, șopârle și șerpi.

Este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așează pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani.

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie, cu o dimensiune medie de circa 51,9 x 40,3 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile

Ciocnitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*)

Ciocănitorea cu spate alb este caracteristică pădurilor de foioase, cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere. Este cea mai mare dintre ciocănitorele pestrițe și este ușor de identificat după gâtul și ciocul lungi. Lungimea corpului este de 25-28 cm și are o greutate de 99-115 g. Anvergura aripilor este de circa 38-40 cm. Similar altor ciocănitore, masculul este mai mare decât femela și are un cioc mai lung. Pata albă de pe spate este dificil de observat când stă așezată. Este însă mai ușor vizibilă în zbor. Femela nu are pată roșie pe creștet. Asemeni celorlalte ciocănitore pestrițe penajul este alb cu negru și roșu. Se hrănește în special cu gândaci și larvele acestora. Longevitatea cunoscută este de 15.9 ani.

Ghionoaie sura (*Picus canus*)

Este o specie de ciocănitoare de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul relativ similar: capul gri cu "mustață" neagră îngustă, abdomenul gri deschis, pal, iar spatele verde. Masculul are o pată roșie pe frunte (lipsește la femelă). Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 125-165 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 38-40 cm.

Fiind mai sensibilă la modificările de habitat, extragerea continuă a arborilor morți sau lâncezi, precum și a arborilor maturi din habitatele forestiere, constituie o amenințare majoră și serioasă la adresa speciei. Eforturile de conservare trebuie să se concentreze pe păstrarea unui cadru cât mai natural în habitatele forestiere țintă, în special în cazul celor incluse în rețeaua Natura 2000.

IV. JUSTIFICAREA DACĂ PLANUL PROPUȘ NU ARE LEGĂTURĂ DIRECTĂ SAU NU ESTE NECESAR PENTRU MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR

Ordonanța de urgență 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011

Art. 21

(3) Măsurile prevăzute în planurile de management ale ariilor naturale protejate se elaborează astfel încât să țină cont de condițiile economice, sociale și culturale ale comunităților locale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei, prioritate având însă obiectivele de management ale ariei naturale protejate.

(4) Respectarea planurilor de management și a regulamentelor este obligatorie pentru administratorii ariilor naturale protejate, pentru autoritățile care reglementează activități pe teritoriul ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau care administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate.

(5) Planurile de amenajare a teritoriului, cele de dezvoltare locală și națională, precum și orice alte planuri de exploatare/utilizare a resurselor naturale din aria naturală protejată vor fi armonizate de către autoritățile emitente cu prevederile planului de management.

(6) Autoritățile locale și naționale cu competențe și responsabilități în reglementarea activităților din ariile naturale protejate sunt obligate să instituie, de comun acord cu administratorii ariilor naturale protejate și, după caz, cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și pădurilor, măsuri speciale pentru conservarea sau utilizarea durabilă a resurselor naturale din ariile naturale protejate, conform prevederilor planurilor de management.

În conformitate cu **Legea 46/2008 Codul silvic**:

Art. 26 - Conservarea biodiversității ecosistemelor forestiere implică măsuri de gestionare durabilă, prin aplicarea de tratamente intensive, care promovează regenerarea naturală a speciilor din tipul natural fundamental de pădure și prin conservarea pădurilor virgine și cvasivirgine.

Art. 27 - (3) Amenajamentele silvice întocmite și aprobate, în condițiile legii, pentru fondul forestier inclus în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a

planului de management, iar modificarea lor se aproba numai potrivit prevederilor art. 22 alin. (1).

Pădurea ca sistem reprezintă o resursă valoroasă atât prin produsele materiale oferite (masă lemnoasă și produse accesorii) cât mai ales prin efectele benefice asupra mediului înconjurător. Din acest motiv în România, pădurea este considerată un bun de interes național, normele tehnice de gospodărire fiind astfel unitare indiferent de natura proprietății.

Principiile care stau la baza gestionării durabile a pădurilor în România, prevăzute de Codul Silvic (Legea 46/2008, art.5), se referă la:

- promovarea practicilor care asigură gestionarea durabilă a pădurilor;
- asigurarea integrității fondului forestier și a permanenței pădurii;
- majorarea suprafeței terenurilor ocupate cu păduri;
- politici forestiere stabile pe termen lung;
- asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- primordialitatea obiectivelor ecologice ale silviculturii;
- creșterea rolului silviculturii în dezvoltarea rurală;
- promovarea tipului natural fundamental de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii;
- armonizarea relațiilor dintre silvicultură și alte domenii de activitate;
- sprijinirea proprietarilor de păduri și stimularea asocierii acestora;
- prevenirea degradării ireversibile a pădurilor, ca urmare a acțiunilor umane și a factorilor de

mediu destabilizatori.

În plus, conform Codului Silvic, administrarea terenurilor cu destinație forestieră este obligatorie pentru toți deținătorii de pădure și poate fi făcută doar de către structuri specializate, autorizate de către Autoritatea Publică Centrală care răspunde de Silvicultură. Având în vedere cele menționate mai sus putem spune că, mai ales când este vorba de perpetuarea habitatului forestier în sine (și nu a unor specii – altele decât cele edificatoare – cu cerințe speciale de conservare), modul actual de gospodărire al pădurilor corespunde cerințelor de conservare ale habitatelor forestiere de interes comunitar (i.e. cerințelor Rețelei Natura 2000).

Amenajarea pădurilor are la bază următoarele principii:

- Principiul continuității exercitării funcțiilor atribuite pădurii;
- Principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție și/sau de protecție;
- Principiul valorificării optime și durabile a resurselor pădurii;
- Principiul estetic;
- Principiul conservării și ameliorării biodiversității.

Pentru realizarea acestor obiective, se întocmesc planuri de management (**amenajamente silvice**), pe o perioadă definită (de regulă 10 ani), ce cuprind un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurilor spre starea corespunzătoare funcțiilor atribuite (Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, 2000–5). Amenajamentele silvice au la bază obiective de interes național, sunt elaborate după norme unitare (indiferent de natura proprietății și de forma de administrare) și sunt aprobate de Autoritatea Publică Centrală care răspunde de Silvicultură, aplicarea lor fiind obligatorie pentru toți deținătorii de terenuri forestiere. Amenajamentul poate fi privit ca un sistem cibernetic. Pe baza datelor prezente despre condițiile staționale și vegetație și a analizei evoluției în timp a acestora (începând de la prima amenajare până în prezent), sub influența lucrărilor executate, amenajamentul definește, pentru fiecare arboret dar și pentru pădure (privită ca o colectivitate funcțională de arborete), parametrii structurali ai modelului ideal care se dorește atins pentru a se îndeplini cu continuitate și cu eficacitate maximă funcțiile complexe atribuite.

Așadar, întocmirea Amenajamentului silvic pentru fondul forestier proprietate privată UP I Eparhia Reformata din Ardeal care se suprapune **parțial (15.10 ha)** cu situl Natura 2000 **ROSPA0087-Muntii Trascaului** este în strânsă legătură cu măsurile de management necesar a fi implementate la nivelul ariei, amenajamentul constituind un instrument puternic tehnic și legal de implementare a măsurilor ce privesc în special managementul habitatelor forestiere, și indirect a speciilor de interes comunitar găzduite de aceste habitate, având ca scop conservarea și asigurarea continuității fondului forestier pentru îndeplinirea funcțiilor protective și productive ale pădurii și implicit a habitatelor și speciilor de interes comunitar.

V. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PLANULUI ASUPRA SPECIILOR SI HABITATELOR DIN ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE INTERES COMUNITAR

Amenajamentul silvic presupune pe lângă evaluarea stării actuale a structurii arboretelor și aplicarea unui set de măsuri tehnice menite să conducă arboretele spre structurile considerate optime din punct de vedere al îndeplinirii funcțiilor atribuite (protecție și producție).

În această fază estimarea impactului potențial urmărește în special semnificația acestuia, în cazul în care există suspiciunea unui impact negativ urmând a se realiza etapa evaluării adecvate, utilizând instrumente de analiză mai complexe.

Așa cum s-a arătat în capitolul precedent, scopul amenajamentului este impunerea unui set de măsuri tehnice și organizatorice menite să mențină implicit starea de conservare a habitatelor și speciilor, conducând arboretele spre structuri optime din punct de vedere al posibilității îndeplinirii funcțiilor de protecție atribuite.

Astfel, pentru estimarea semnificației impactului este necesar a se analiza:

- natura impactului datorat folosințelor terenurilor;
- natura impactului datorat încadrării funcționale;
- natura impactului datorat aplicării lucrărilor silvice;

V.1 NATURA IMPACTULUI DATORAT FOLOSINȚELOR TERENURILOR

Folosința terenurilor poate avea un impact semnificativ asupra obiectivelor de conservare ale siturilor Natura 2000, prin crearea cadrului specific dezvoltării antropice mai mult sau mai puțin orientate pe utilizarea unor suprafețe pentru amplasarea de diverse obiective generând pierderi și fragmentări de habitate. De asemenea, folosința terenurilor determină modul de intervenție asupra acestora cu categorii de lucrări cu impact mai mult sau mai puțin semnificativ.

Terenurile supuse amenajamentului analizat sunt incluse integral în fondul forestier proprietate privată .

Includerea suprafețelor de pădure fondul forestier național are un impact pozitiv asupra habitatelor și speciilor prezente prin asigurarea unui cadru legal și eficient de management al acestora:

- stabilirea unor funcții clare menite să asigure protecția;

- aplicarea unui set de măsuri tehnice menite să aducă și să mențină structura arboretelor spre tipul natural fundamental de pădure prin reglementarea exploatării resurselor;
- asigurarea pazei prin personal silvic.

Structura suprafețelor pe natură de folosință este următoarea:

REPARTITIA SUPRAFETELOR PE CATEGORII DE FOLOSINTA FORESTIERA SI GRUPE FUNCTIONALE			
CATEGORIE DE FOLOSINTA	Suprafata (Ha)		
	GRF. I	GRF. II	Total
A - Paduri si terenuri destinate impaduririi sau reimpaduririi	28.7	142.23	170.93
A1 - Paduri si terenuri destinate impaduririi pentru care se reglementeaza recoltarea de produse principale	25.11	142.23	167.34
A11 - Paduri inclusiv plantatii cu reusita definitiva	25.11	142.23	167.34
58 A 59 A 59 D 59 E 60 A 60 B 60 C 61 A 61 B 62 C 62 D 62 E 62 G 75 B 90 B 90 C 91 A 91 B 91 D 92 C 92 D 94 B 95 B 194 A			
A12 - Regenerari pe cale artificiala cu reusita partiala			
A13 - Regenerari pe cale naturala cu reusita partiala			
A14 - Terenuri de reimpadurit in urma taierilor rase, a doboriturilor de vint sau a altor cauze			
A15 - Poieni sau goluri destinate impaduririi			
A16 - Terenuri degradate prevazute a se impadurii			
A17 - Rachitarii naturale ori create prin culturi			
A2 - Paduri si terenuri destinate impaduririi pentru care nu se reglementeaza recoltarea de produse principale	3.59		3.59
A21 - Paduri inclusiv plantatii cu reusita definitiva	3.59		3.59
85			
A22 - Terenuri impadurite pe cale naturala sau artificiala cu reusita partiala			
A23 - Terenuri de reimpadurit in urma doboriturilor de vint sau a altor cauze			
A24 - Poieni sau goluri destinate impaduririi			
A25 - Terenuri degradate destinate impaduririi			
B - Terenuri afectate gospodarii silvice			1.78
B1 - Linii parcelare principale			
B2 - Linii de vinatoare si terenuri pentru hrana vinatului			1.78
94V 194V			
B3 - Instalatii de transport forestier: drumuri, cai ferate si funiculare permanente			
B4 - Cladiri, curti si depozite permanente			
B5 - Pepiniere si plantatii seminciere			
B6 - Culturi de arbusti fructiferi, de plante medicinale si melifere, etc			
B7 - Terenuri cultivate pentru nevoile administratiei			
B8 - Terenuri cu fazanerii, pastravarii, centre de prelucrare a fructelor de padure, uscatorii de seminte, etc.			
B9 - Ape care fac parte din fondul forestier			
B10 - Culoare pentru linii de inalta tensiune			
B11- Fasii de frontiera si instalatii aferente (G)			
C - Terenuri neproductive: stincarii, saraturi, mlastini, ravene, etc.			
D - Terenuri scoase temporar din fondul forestier			
D1 - Transmise prin acte normative in folosinta temporare a unor organizatii pt. instalatii electrice,petroliere sau hidrotehnice, pentru cariere,depozite, etc.			
D2 - Detinute de persoane fizice sau juridice fara aprobarile legale necesare, ocupatii si litigii			
TOTAL : A + B + C + D	28.7	142.23	172.71

V.2 IMPACTUL DATORAT ÎNCADRĂRII FUNCȚIONALE A ARBORETELOR

Din punct de vedere silvicultural, atribuirea funcțiilor arboretelor este de mare importanță, în context social, economic și de mediu. În raport cu funcțiile atribuite sunt stabilite soluțiile tehnice, lucrările de executat în perioada de valabilitate (10 ani), sau sunt stabilite restricții de exploatare a masei lemnoase.

Astfel, estimarea impactului potențial al amenajamentului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar trebuie să debuteze cu o evaluare a modului în care aceste funcții au fost atribuite arboretelor de către specialistii amenajisti.

Conform amenajamentului, se regăsește următoarea situație:

Potrivit prevederilor din normele tehnice existente și corespunzător obiectivelor economice, sociale și ecologice fixate s-a realizat zonarea funcțională astfel :

Amenajament	Grupa I funcțională (Tip funcțional / categ.funcționale) -ha-							Total	Grupa a-II a funcțională (Tip funcțional / categ.funcționale) -ha-		Total	Alte terenuri	Total U.P.
	II		III		IV		Total	Gr.I	VI		Gr.II		
	2A	Total	4 B	Total	2L	5R	-		1 B	1 C			
2011	3.6	3.6	0.3	0.3	10.3	-	10.3	14.2	199.4	-	199.4	1.2	214.8
2021	3.59	3.59	0.36	0.36	9.65	15.10	24.75	28.70	-	142.23	142.23	1.78	172.71

Analizând memoriul tehnic constatăm că suprafața de 172.71 ha este încadrată în grupa I funcțională (protecție) și grupa a-II-a funcțională, categoria 5R, fiind inclusă în situl Natura 2000 **ROSPA0087-Muntii Trascaului (15.10 ha)**.

Un aspect nou în amenajarea pădurilor este încadrarea în categoria funcțională menționată mai sus (5R) în cazul suprafețelor ce se suprapun cu siturile Natura 2000. Acestei categorii îi corespunde tipul funcțional TIV – păduri cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise pe lângă grădinărit și cvasigrădinărit și alte tratamente, cu impunerea unor restricții speciale de aplicare.

Această încadrare nu a fost considerată de către specialiștii amenajisti suficientă pentru asigurarea funcțiilor de protecție, unele suprafețe fiind încadrate într-un tip funcțional mai restrictiv cum este TII-păduri cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții grele sub raport ecologic, precum și arboretele în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări

speciale de conservare (2A). Această încadrare a ținut cont atât de condițiile staționale (terenuri cu înclinare mare, stațiuni extreme, etc.), dar și de necesitatea asigurării protecției unor specii importante de faună listate în formularul standard al siturilor Natura 2000 sau protecția unor habitate.

Astfel, încadrarea mai restrictivă este benefică din punct de vedere al protecției habitatelor și speciilor de interes comunitar, având însă ca rezultat diminuarea unui profit economic pe termen scurt și mediu prin valorificarea unei resurse mai mici de masă lemnoasă.

Această pierdere valorică se impune a fi compensată pentru proprietarul pădurilor. Apreciem astfel modul de încadrare funcțională a arboretelor ca având un impact pozitiv pe termen scurt, mediu și lung asupra conservării habitatelor și speciilor de interes comunitar.

Semnificația impactului datorat modului de încadrare funcțională asupra speciilor și habitatelor din situl Natura 2000 este pozitivă, în mod evident considerându-se prioritară protecția sistemelor ecologice în detrimentul producției de masă lemnoasă. Acest fapt generează necesitatea compensării valorice pentru proprietar în momentul în care se reglementează cadrul legal în acest sens.

V.3 IMPACTUL DATORAT APLICĂRII LUCRĂRILOR SILVICE PREVĂZUTE DE AMENAJAMENT

Impactul potențial datorat aplicării lucrărilor silvice prevăzute de amenajament poate fi de următoarele naturi:

- impact direct asupra stării favorabile de conservare a habitatelor prin modificarea parametrilor structurali ai arboretelor, subarboretului și păturii erbacee, care constituie criteriile de determinare a stării favorabile de conservare;
- impact indirect asupra speciilor de interes comunitar prin afectarea directă a habitatelor acestora.

V.3.1 IMPACTUL DIRECT, ASUPRA HABITATELOR FORESTIERE DE INTERES COMUNITAR

Stabilirea intervențiilor tehnice în arborete este strâns legată de funcțiile atribuite, așa cum s-a arătat mai sus prioritară fiind protecția ecosistemelor. Astfel suprafața

de fond forestier urmează a fi parcursă cu lucrări de îngrijire a arboretelor tinere, igienă, lucrări de regenerarea pădurilor (împăduriri, completări, ajutorarea regenerărilor naturale, îngrijirea regenerărilor naturale și îngrijirea culturilor tinere), tăieri progresive lucrări având ca scop realizarea de arborete stabile, corespunzătoare tipurilor naturale fundamentale de pădure, cu stare fitosanitară bună, capabile să îndeplinească funcțiile de protecție atribuite.

Fondul de producție considerat ocupă 172.71 ha, unde arboretele urmează a fi conduse spre structuri optime până la finalul ciclului de producție stabilit.

Pentru înțelegerea mai facilă a semnificației impactului lucrărilor silvice prevăzute de amenajament, considerăm necesară o descriere succintă a modului de aplicare a lucrărilor.

Tratamentul tăierilor progresive face parte din grupa tratamentelor cu taieri repetate, localizate, la care regenerarea se realizează sub masiv.

Caracteristica principală a tratamentului tăierilor progresive o constituie declansarea procesului de regenerare cu ocazia primelor taieri, într-un număr variabil de puncte de pe suprafața arboretului, care constituie așa numitele *ochiuri de regenerare*. La aplicarea acestui tratament numărul ochiurilor, mărimea, forma și repartizarea acestora se stabilesc în raport cu ritmul tăierilor și cu evoluția procesului de regenerare.

În condițiile țării noastre este indicat să se aplice în păduri din grupa a-II-a cu funcții de producție și protecție, precum și la unele păduri din grupa I de protecție, pentru regenerarea arboretelor de stejar pedunculat, stejar brumariu, stejar pufos, cer, gorun, sleauri de câmpie, lunca și deal, goruneto-fagete, fagete, amestecuri de fag cu rasinoase.

La amplasarea ochiurilor de regenerare se ține seama eventualele grupe de semintisuri utilizabile existente, în care se urmărește, prin taieri, crearea condițiilor necesare pentru dezvoltarea acestora, deschizându-se ochiuri de regenerare noi. diametrul ochiurilor este de 0,5-2,0 înalțimi (H) de arbore.

În amenajamentul actual s-au propus tăierile progresive pe suprafața de 1.90 ha din ua 59 A.

Tratamentul tăierilor în crang simplu cu taieri de jos se caracterizează prin tăierea cât mai aproape de sol. Arboretele rezultate sunt constituite din lasatri sau drajoni, printre care se pot găsi și exemplare din samanta. Acest tratament se folosește la arboretele din salcam, zavoai sau aninisuri în care se urmărește realizarea sortimentelor de construcție rurală.

În amenajamentul actual s-au propus tăierile în crang pe suprafața de 4.64 ha din ua 90 B.

Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor s-a întocmit pentru toate unitățile amenajistice care necesită aceste lucrări, scopul lor fiind acela de a realiza structuri care să ducă la creșterea capacității funcționale a arboretelor.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor s-au propus odată cu descrierea parcelară. În funcție de starea fiecărui arboret s-au prevăzut lucrările de îngrijire și conducere în conformitate cu normele tehnice în vigoare. Diversitatea acestor lucrări și aplicarea lor corectă, ca timp și ca tehnică (în special intensitatea) va asigura îmbunătățirea stării actuale a arboretelor (compoziție, stare de sănătate a arborilor) și apropierea sau atingerea structurii normale și implicit a țelului de gospodărire.

S-a avut în vedere faptul că toate arboretele trebuie să fie parcurse cu una sau mai multe lucrări de îngrijire în raport cu stadiul de dezvoltare, compoziția, vârsta, densitatea, condițiile staționale, structura și funcția atribuită.

Tăierile de igienă vor urmări extragerea exemplarelor vătămate, uscate sau deperisate.

Planul lucrărilor de îngrijire are un caracter orientativ în ce privește volumul de extras și este minimal pentru suprafața de parcurs. Volumele de extras, prin curățiri și rărituri s-au stabilit pe baza indicilor medii (orientativi) prevăzuți în normele tehnice. Ocolul silvic va analiza anual starea fiecărui arboret și, în raport cu această analiză, va stabili și suprafața de parcurs și volumul de extras anual. Pot fi parcurse cu lucrări de îngrijire și alte arborete decât cele prevăzute prin amenajament, cu condiția realizării unei stări corespunzătoare a acestora.

În final, ținând seama de condițiile staționale specifice acestei unități de protecție și a caracteristicile vegetației forestiere prin lucrări de îngrijire a arboretelor se va urmări:

- promovarea speciilor de valoare fag, gorun, paltin de munte, în detrimentul speciilor cu caracter invadant (salcam);
- menținerea unui grad de acoperire a solului acceptabil care să dea o stabilitate a terenului;

Lucrări de ajutorare a regenerării naturale și împăduriri

Condițiile staționale din această zonă favorizează regenerarea naturală a gorunului, asigurând instalarea și dezvoltarea unor semințișuri valoroase.

Se urmărește introducerea imediat în producție a terenurilor destinate împăduririi și regenerării, cu speciile forestiere cele mai indicate din punct de vedere ecologic și economic.

La fixarea compoziției fiecărui arboret s-a avut în vedere compoziția corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, funcțiile social-economice atribuite arboretului și starea actuală a arboretului. În acest scop s-au folosit „Îndrumări tehnice pentru

compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor”, precum și „Norme tehnice privind alegerea și aplicarea tratamentelor”.

Concluzionăm ca lucrările propuse nu afectează negativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termen mediu și lung.

Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar. Anumite lucrări precum completările, curățile, rariturile au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare.

Soluțiile tehnice alese contribuie la modificarea pe termen scurt a microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferentiat, circulația diferită a aerului).

V.3.2 Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar din ROSPA0087-Munții Trascaului

Plantarea artificială, pe teren deschis (copaci nenativi) cum sunt plantațiile de salcie energetică, pot reduce habitatul de hrănire și/sau de cuibărit pentru *Crex crex*

Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscăre, scoaterea lemnului mort din pădurile de fag poate cauza diminuarea populațiilor sau chiar dispariția unor specii legate de existența lemnului putred cum ar fi *Dendrocopos medius*, *Dryocopus martius*, *Rosalia alpina*.

Exploatare forestieră fără replantare sau refacere naturală duce la pierderea pe termen lung al unor habitate pentru cuibărit cum sunt *Ciconia nigra*, *Aquila chrysaetos*.

Exploatarea forestieră de pe versanții abrupti poate duce prin intensificarea eroziunii și angrenarea materialelor organice la degradarea habitatelor pentru toate speciile de pești.

V.4 Concluziile estimării impactului amenajamentului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Din analiza obiectivelor amenajamentului silvic tragem concluzia ca acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv cu obiectivele de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție.

Lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termen mediu și lung.

Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar.

Anumite lucrări precum completările, curățile, rarituri au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare.

Soluțiile tehnice alese contribuie la modificarea pe termen scurt a microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită modificărilor structurilor orizontale și

verticale (retentie diferita a apei pluviale, regim de lumina diferentiat, circulatia diferita a aerului).

Managementul forestier adecvat, propus în amenajament, este în masura sa conserve suprafețele ocupate la ora actuala de padure si pasune ca tipuri majore de ecosisteme precum si pastrarea conectivitatii în cadrul habitatelor ce vor putea asigura perpetuarea în timp a biocenozelor naturale.

În concluzie, prin masurile propuse în amenajamentul silvic în studiu nu se realizeaza un impact negativ asupra ecosistemelor forestiere, respectiv asupra speciilor si habitatelor din aria naturala protejata **ROSPA0087-Muntii Trascaului**.

VI. Măsurile pentru menținerea statutului de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes comunitar

La proiectarea Amenajamentului silvic, s-au ținut cont și s-au luat în principal următoarele măsuri pentru menținerea statutului de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes comunitar:

- Folosițele terenurilor din categoria „pădure” din amenajamentul trecut s-a menținut
- În SUP A, subunitatea de producție, s-au ales tratamentele astfel încât să fie promovată regenerarea naturală din sămânță;
- Stabilirea suprafețelor cu care se intervine cu tăieri principale urmărește atingerea în deceniile următoare a unei structuri pe clase de vârstă cât mai echilibrată, pentru garantarea continuității habitatelor în timp și spațiu;
- Compozițiile de împădurire s-au stabilit în conformitate cu tipurile naturale de pădure, astfel încât arboretele rezultate vor corespunde habitatelor de interes comunitar;
- S-au prevăzut lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de îngrijire a semințurilor astfel încât arboretele regenerate să corespundă tipurilor de pădure naturale;

Prin luarea în considerare a acestor aspecte la proiectarea amenajamentului și în aplicarea lui, considerăm că această planificare constituie un instrument de management valoros, eficient și cu forță legală pentru menținerea statutului favorabil de conservare a speciilor și habitatelor din siturilor Natura2000 **ROSPA0087-Muntii Trascaului**.

VII. Aspecte privind soluțiile / măsurile necesare pentru refacerea fondului forestier în cazul arboretelor calamitate

Stabilirea lucrărilor de executat în cuprinsul fondului forestier în amenajamentul silvic a ținut cont și de refacerea arboretelor afectate de factori destabilizatori identificate prin lucrările de teren, prin stabilirea urgențelor și amplasarea cu prioritate a tăierilor acolo unde s-au semnalat doborâturi, fenomene de uscare. Volumele afectate au fost incluse în planurile decenale, iar unde a fost cazul s-au prevăzut lucrări de împăduriri sau completări pentru refacerea arboretelor.

În perioada de aplicare a amenajamentului silvic pot să apară diverse fenomene de calamitate (rupturi și doborâturi de vânt și de zăpadă, incendii, fenomene de uscare datorate fie factorilor biotici fie abiotici). Aceste calamități sunt neprevăzute atât ca moment de apariție cât și ca amplasament în cadrul fondului forestier, în amenajament neputând a se lua în considerare amplasarea unor lucrări de refacere, calculul unor volume de extras, suprafețe de împădurit etc. Așadar, amenajamentul nu-și propune un asemenea obiectiv.

Este foarte important ca personalul silvic de teren al ocolului să semnaleze apariția acestor fenomene, astfel încât specialiștii din cadrul ocolului silvic să poată stabili măsurile de intervenție. Aceste măsuri sunt de regulă:

- inventarierea și punerea în valoare a masei lemnoase afectate de calamitate;
- organizarea exploatării cât mai urgente a materialului lemnos pentru evitarea degradării acestuia și menținerea stării fitosanitare a arboretelor limitrofe;
- în cazul atacurilor unor dăunători biotici, aplicarea unor lucrări de combatere a acestora în funcție de dăunător (tratamente chimice, amplasarea de curse feromonale, arbori cursă, etc);
- dacă în urma calamității rezultă goluri neregenerate se planifică lucrările de regenerare cu stabilirea formulei de împădurit cu specii caracteristice tipului natural de pădure;
- executarea lucrărilor de regenerare la momentul oportun;
- noile regenerări se monitorizează cel puțin cu ocazia controlului anual pentru a se stabili necesitatea intervenției cu completări;
- noilor regenerări se aplică lucrări de îngrijire a culturilor astfel încât acestea să încheie starea de masiv la momentul potrivit;
- produsele rezultate se consideră produse accidentale I sau II în raport cu vârsta arboretului calamitat;
- în cazul arboretelor calamitate cu vârste > 60ani, volumele aferente produselor accidentale se precomtează (se înlocuiesc volumele cu volume echivalente de lemn prevăzute a fi recoltate din arboretele incluse în planurile decenale de recoltare a produselor principale)

- prin precomptare, se exclud de la tăiere suprafețe din planul decenal de recoltare a produselor principale pentru a nu se depăși posibilitatea de recoltare calculată în amenajament;
- produse accidentale II (provenite din arborete calamitate cu vârste <60ani) nu se precomptează, lucrările de îngrijire stabilite în amenajament urmând a fi executate în continuare conform

planificării inițiale.

Pentru a evita situațiile de acest gen, personalul silvic desfășoară activități de prognoză a atacurilor de dăunători biotici și aplică măsuri de combatere a acestora dacă e cazul.

Pentru minimizarea apariției fenomenului de doborâturi de vânt este important ca la aplicarea lucrărilor din amenajament, la amplasarea parchetelor să se țină cont de direcția vânturilor predominante.

ANEXE